

MØLLEGADES BOGHANDEL har et særligt fokus på alternativ publicering - vi sælger både musik, bøger, plakater, t-shirts og meget mere. Kig forbi. Vi giver en kop kaffe.

----> Møllegade 8A, 2200 Kbh N.
----> www.myspace.com/moellegadesboghandel

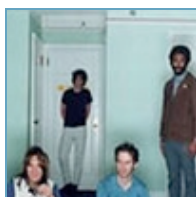
geiger.dk

forside :: om geiger :: anmeldelser :: artikler :: forum :: kalender :: konkurrencer :: links :: relevans :: geiger records

Søgeord

Søg

ANMELDELSER

- » [Alle kategorier](#)
- » [Geiger anbefaler](#)
- » [Bøger](#)
- » [Demoer](#)
- » [Diverse](#)
- » [Klassikere](#)
- » [Koncerter](#)

ANNONCE

**GEIGER SØGER
SKRIBENTER**

GÆSTEANMELDER

Læs hvad forskellige gæsteanmeldere har anbefalet her på Geiger.dk. Læs bl.a. anbefalinger fra:
» [Tone](#)

Anmeldelser

V/A

Æsjo
(lp, Escho, 2009)

”What you hold in your hands is a musical family photo of Escho” proklameres det på forsiden af coveret til *Æsjo* og en mere rammende beskrivelse af den udfordrende musikmanifestation, som udgivelsen er, synes svær at komme op med.

Med *Æsjo* præsterer undergrundspladeselskabet Escho noget, der ligner en regulær magtdemonstration og viser offentligheden, at der stadig rumsterer anderledes musikalsk og eksperimentalt potentiale på den danske musikscene. De 19 musikkonstellationer, som hver er repræsenteret med et nummer på pladen, viser alle, at der stadig findes alternative måder at tænke musik på og dokumenterer samtidig, at god musik ikke nødvendigvis er det samme som venlig eller øresmørende musik. I stedet er der lagt vægt på impulsivitet, legløst og oprør på samtlige numre.

Det er således den eksperimentelle og kompromisløse tilgang, der er samlingspunktet for de diverse kunstnere på albummet. Herved fungerer *Æsjo* først og fremmest som en proklamation fra Escho, men pladen fremstår selvfølgelig også som en præsentation eller, hvis man medtænker et kommercielt perspektiv, reklame for pladeselskabet og kunstnerne, der er knyttet hertil. Lytteren bliver tilbudt en hurtigt og let introduktion til de forskellige orkestre, så vedkommende efterfølgende selv kan gå på opdagelse hos den eller de artister, som vedkommende blev fanget eller draget af. Albummet fungerer som en oversigt eller et katalog, hvorfor det medfølgende Escho-puslespil synes at være en feature, der lægger sig i naturlig forlængelse af udspillet formål og funktion, ligesom karakteristikkene af pladen som et familiefoto synes at være rammende, da familiefotos er kendetegnet ved det overfladiske og opstillede, men også ved sammenholdet og samhørigheden. Blod er jo som bekendt tykkere end vand.

Hvilke familiemedlemmer springer så i øjnene, når man sætter *Æsjo* på pladespilleren? Hvem af de præsenterede kunstnere stjæler lytterens opmærksomhed? I denne anmeldelse fremhæves fire numre, men for god ordens skyld bør det dog noteres, at hele pladens indhold uden tvivl er et lyt værd.

Åbningsnumret ”Work-related Acquaintances” af Marie Moko Eline formår på en gang at stå alene og samtidig at introducere udgivelsen på smukkeste

Brugernavn

.....

Husk

- » [Registrer profil](#)
- » [Glemt kodeord](#)

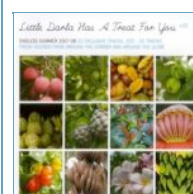
ANNONCE

**GEIGER SØGER
SKRIBENTER**

LÆS OGSÅ

v/a
Frankfurter Ahnung

V/A
Little Darla Has A Treat For You v.25

V/A
Now

V/A
SC100

vis. Det er en af de mest poppede numre på *Æsjo*, hvor forsangerindens høje, lette vokal sammen med den simple, gennemgående guitarfigur giver svage associationer i retning af både Yeah Yeah Yeahs og The xx. Netop på grund af numrets lettere tilgængelighed i forhold til resten af pladen, er "Work-related Acquaintances" et godt valg til åbningsnummer, da eventuelle lyttere, der ikke tidligere har stiftet bekendtskab med udgivelser fra Escho eller anden produktion i samme boldgade, lettere fanges og begiver sig videre ind i det musikalske univers, som præsenteres på "Work-related Acquaintances", men som i den grad udbygges og udfordrer på resten albummet.

Et eksempel på den videre udbygning af universet på *Æsjo* er det syrede og melankolske gysenummer "Baniak" af Lonely Boy Choir. Numret er insisterende i sjældent oplevet grad og kan forekomme direkte generende, hvis man som lytter ikke er i humør til at blive udfordret. Alt imens bandet arbejder sig frem mod numrets klimaks, skabes, på grund den manglende instrumentering, støjende baggrund og ensformige kordrevne opbygning, en nærmest okkult ceremoniel stemning, der bl.a. komplementeres af babygråd. "Baniak" er et nummer hvis stemning, man som lytter bliver nødt til kunne sætte sig ind i, hvis man skal kunne holde det ud. Et så udfordrende og påtrængende nummer forekommer sjældent på den danske musikscene.

Et nummer som derimod skiller sig bemærkelsesværdigt ud fra resten af pladen er "Animal Graveyard" af Body Lotion & the Bloody Hands. Dette korte basdrevne grime-associerende, hiphop- og reggaepop-inspirerede nummer skaber et kort og måske tiltrængt afbræk fra den herskende melankoli og leverer i stedet flabet og samfundskritisk dynamik i bedste Mike Skinner stil, hvor underligt det end måtte lyde. Man bliver overrasket, uden at det rigtig kommer bag på én, da nummerets produktion og legelyst passer godt sammen med resten af pladen.

Det sidste nummer som bør omtales særskilt er "Transportation" af Alle med balloner og terrasser. Melodiens opbygning på dette eksperimenterende popnummer minder til dels lytteren om Björk, når hun er bedst, men numret formår med fandenivoldsk elegance at rive sig løs og blive sit eget. De skæve harmoniseringer og den modspillende rytmik giver nummeret et solidt drive og demonstrerer desuden, hvordan man kan tænke musik i anderledes termer end de gængse.

Udover ovenstående numre er bl.a. den melankolske og dybe "Sprachlos" af Kim LAS, lyduniverset "Rytme Dub" af El Hombre Invisble, det samlede kunstnummer "The Last Bag" af Lamburg Tony & Hyæne, "Kick" af pladeaktuelle Mit Nye Band samt "Brintbombe" af efterhånden legendariske Thulebasen svære at komme udenom på denne fremragende udgivelse fra Escho.

Det væsentligste kritikpunkt man kan rette mod udgivelsen, og da denne er et billede på Escho også mod pladeselskabet som sådan, er numrenes ensformighed og hermed også de tilknyttede bands ensformighed. Styrken ved udgivelsen og samlingspunktet for de repræsenterede kunstnere er, som nævnt tidligere, den eksperimentelle og kompromisløse tilgang. Denne tilgang er måske ligeledes pladeselskabets og nærværende udgivelses svaghed. De bands, der er tilknyttet Escho, er muligvis for ens i deres udtryk og deres tilgang til den kreative proces. Eschos koncept står for stærkt og lader ikke nye inputs komme til for at udfordre musikudøverne, som de udfordrer lytteren, hvilket måske netop er faren ved samhörigheden og fællesskabet, som de 19 orkestre har, og som pladeselskabet sætter rammerne for og herved reproducerer: Indspistheden truer med at fortære fornyelsen. Lad os håbe, det aldrig sker. Lad os håbe, at Escho og de tilknyttede bands bliver ved med udfordre lytteren og vigtigst af alt sig selv.

Villads Andersen, 4. feb

v/a
Pataphysics

Yderligere information

www.myspace.com/eschoeschoescho
www.escho.net

Kommentarer (0)

Nedenfor kan du læse kommentarer til anmeldelsen. For at poste kommentarer skal du have en profil, som du kan registrere gratis [her](#).

Der er endnu ikke skrevet nogle kommentarer.

Skriv kommentar

Send kommentar

© 2000-2010 Geiger

Indhold må ikke gengives uden skriftlig tilladelse. Citater kun med kilde. Meninger tilkendegivet af Geiger.dk's brugere stemmer ikke nødvendigvis overens med redaktionens.

[Til toppen](#)